

KARPEREN OP GROOT WATER

MET MICHEL HOLLAAR OP DE GROTE PLONS

Veel karpervissers zullen de stap naar groot water niet snel (durven te) maken. Het IJsselmeer, Haringvliet, Volkerak-Zoommeer of Hollandsch Diep nodigen hiertoe ook niet echt uit: de horizon zakt er in het water en de overkant is niet te zien. Hoe kan je op die enorme waterpartij van tientallen vierkante kilometers nu ooit een karper vinden, laat staan er één vangen? Michel Hollaar neemt deze maand je grootwatervrees weg!

TEKST EN FOTOGRAFIE MICHEL HOLLAAR

Mijn visserij speelt zich hoofdzakelijk af op het alom bekende Haringvliet. De vergaarbak van het stroomgebied van de Maas en de Rijn. Dit enorme zoetwaterbekken, door de Haringvlietdam afgeschermd van het zoute Noordzeewater, heeft een lengte van ruim 27 kilometer en een breedte van 2 tot 4,4 kilometer. Na de calculator geraadpleegd te hebben komen we tot een wateroppervlakte van iets meer 86 vierkante kilometer (8600 hectare). Ter vergelijking: het bekende Lac du Der in Frankrijk heeft afhankelijk

van de waterstand een oppervlakte van ca. 4800 ha en Lac de Forêt d'Orient ca. 3200 ha. Eerst maar eens dat akelige schrikbeeld over die enorme oppervlakte wegnemen. Ik ga er vanuit dat we vanaf de kant gaan vissen en daarbij wordt ingeworpen. Om het rekenwerk eenvoudig te houden neem ik aan dat 100 meter de maximale inwerpafstand is. We toetsen in op het rekenwonder: 27,5 kilometer x 2 oevers x 100 meter = 550 hectare. Kijk, dat scheelt al een slok op een borrel! Nu hebben we die grote plons al

Vissen op groot water: met de juiste aanpak zijn ook hier prima karpervangsten mogelijk.

teruggebracht tot een oversized kikkerpoel. Een probleem is natuurlijk wel dat op die andere 8000 hectare onze beoogde doelgroep zijn of haar rondjes kan zwemmen. De karper is veelal slechts op 1 procent van het water te vinden. Gelukkig voor ons brengt hij wel zeer regelmatig bezoeken aan de oeverzone om zijn kostje bijeen te scharrelen. In dat regelmatige scharrelwerk langs de kant liggen dan ook de kansen voor de karpervisser.

Avondsfeer aan het grote water.

VOORBEREIDING IS HET HALVE WERK

Een goede voorbereiding is op elk water, groot of klein, het halve werk. De wintermaanden (december, januari en februari), als de actieve visserij op een rustiger niveau ligt, zijn bij uitstek dé periode om verkennende tripjes te maken. Echter, voordat je als een kip zonder kop van hot naar her begint te rijden: de beste voorbereiding begint gewoon thuis! Vanachter de computer met behulp van Google Earth of ouderwets voorovergebogen over een ANWB waterkaart. Nóg beter is een waterkaart van de Koninklijke Marine, Dienst der Hydrografie, die verkrijgbaar is bij de beter gesorteerde watersportwinkel. Op deze laatste kaarten kun je namelijk vrij gedetailleerde informatie vinden over de waterdieptes, aanwezigheid van natuurgebieden en toegankelijkheid van de oevers. Het scheelt je werkelijk kilometers rijden naar onbereikbare en/of onbevisbare stekken. Met de aldus verkregen informatie beperk je de te bevissen oppervlakte van die grote plons dus nog verder.

OP VERKENNINGSTOCHT

Tijd om op pad te gaan en de tijdens de winterstormen bij de warme kachel beoogde stekken uitgebreid te gaan verkennen. De mooie, zonnige en vrijwel windstille, winterse dagen zijn natuurlijk het meest geschikt om langs de waterkant rond te banjeren. Zo nu en dan eens de verrekijker voor de ogen zetten bij het zien van een verdachte beweging in het water, kan zeker geen kwaad. Je zult versteld staan hoeveel activiteit er op winterse dagen op ondiep water al valt waar te nemen. De karper houdt van warmte en kleine temperatuurverschillen lokken onze vriend al snel naar de ietwat warmere waterlagen op ondiep, tot zelfs zeer ondiep, water. Het loont zeker de moeite om eens met je waadpak over deze ondieptes te struinen. Vergeet daarbij je penhengel en een blikje maïs ook zeker niet mee te nemen, daar krijg je anders geheid spijt van. Een degelijke kano of rubberboot, geen speelgoedmodelletje maar een model Zodiac van minimaal 270 cm lengte, zijn natuurlijk bij uitstek geschikt. De bodem is in het heldere water goed zichtbaar en dat maakt je stek- en bodemonderzoek een stuk eenvoudiger.

Zo vindt je sneller dat ene nét wat diepere geultje, mooie plateau'tje of mosselbank – dé plekken die extra vis opleveren. Houd op je verkenningstocht het weer goed in de gaten en zorg dat je op de kant staat voordat dit omslaat van rustig naar heftig. Je zal niet de eerste sportvisser zijn die door onoplettendheid, of gewoon eigenwijsheid, in grote problemen komt. Voorkomen is nog altijd beter dan genezen.

UITWIJKMOGELIJKHEDEN

Omdat je tijdens de rustige winterperiode je verkennende werk doet, kan het gebeuren dat je in het voorjaar en de zomerperiode niet de enige karpervisser bent die het op de door jou uitverkoren stek heeft voorzien. De kans op een 'eigen' stek wordt met het oog op het steeds populairder worden van het karpervissen alsmaar kleiner. Ga er maar vanuit dat hoe gemakkelijker je uitverkoren stek bereikbaar is, des te groter de kans is dat een collega-karpervisser er reeds zijn spulletjes heeft opgebouwd. En kan jij zwaarbeladen de dijk weer af klimmen. Zorg dus dat je meerdere uitwijkmogelijkheden hebt.

MATERIAAL

Je materiaalkeuze maak je aan de hand van de stek die je wilt gaan bevissen. Kies je om wat verder uit de kant in het gevonden geultje of juist op dat

Michel Hollaar: "Het vangen van dit soort prachtvissen geeft helemaal een grote kick!"

ene nauwelijks verhoogde plateau'tje te vissen, dan kun je met het volgende al goed uit de voeten: een 12 voets hengel van 2,25 tot 2,5 lbs, voorzien van een molen met een redelijke spoelinhoud. Deze spoel is dan voorzien van minimaal 35/100 schuurbestendige nylon en, heel belangrijk, een goed werkende slip. Of je molen al dan niet voorzien is van een vrijloopsysteem is een persoonlijke keuze die ieder voor zich moet maken.

Als ik direct achter de steenstort op de zanderige bodem vis, kies ik veelal voor 13 voets hengels van 2,75 lbs, maar nu met minimaal 45/100 op de spoelen. Dit in verband met de mogelijkheid dat je hoofdlijn in aanraking kan komen met de aanwezige keien. Die extra voet lengte kan ook net dat benodigde stukje hengel-lengte zijn om je lijn langs die

Michel speelt met zijn kano de ondieptes af naar karper. Observeren en lokaliseren is het devies.

Zorg voor uitwijkmogelijkheden in de vorm van moeilijk bereikbare stekken.

scherpe basaltkei te leiden. De keuze voor een dikkere hoofdlijn, soms tot wel 55/100 aan toe, is een heel bewuste. Een dikke voorslag geknoopt aan een dunner hoofdlijn gebruik ik al een tijdje niet meer. Altijd blijft er op het verkeerde moment van alles achter de verbindingsknoop tussen voorslag en hoofdlijn hangen. Die troep moet je dan eerst weer van je lijn verwijderen, omdat het anders vastloopt in je topoog. Al dat gedoe maakt de kans op het

verspelen van een vis alleen maar onnodig groter. Omdat je niet overal met losse steunen uit de voeten kan, kies ik voor een degelijke en stevige rodpod. Of, maar dat is sterk afhankelijk van de verkozen stek, neem ik twee 'driepoten' mee die je direct achter de steenstort in het water kan plaatsen. Neem gezien de vaak stenige en harde ondergrond een grote en dikke onthaakmat mee. Eentje die voldoende demping biedt aan een

klapperende vis. Verantwoord vissen op karper is niet zomaar een kreet. Handel hiernaar en gebruik je verstand langs de waterkant.

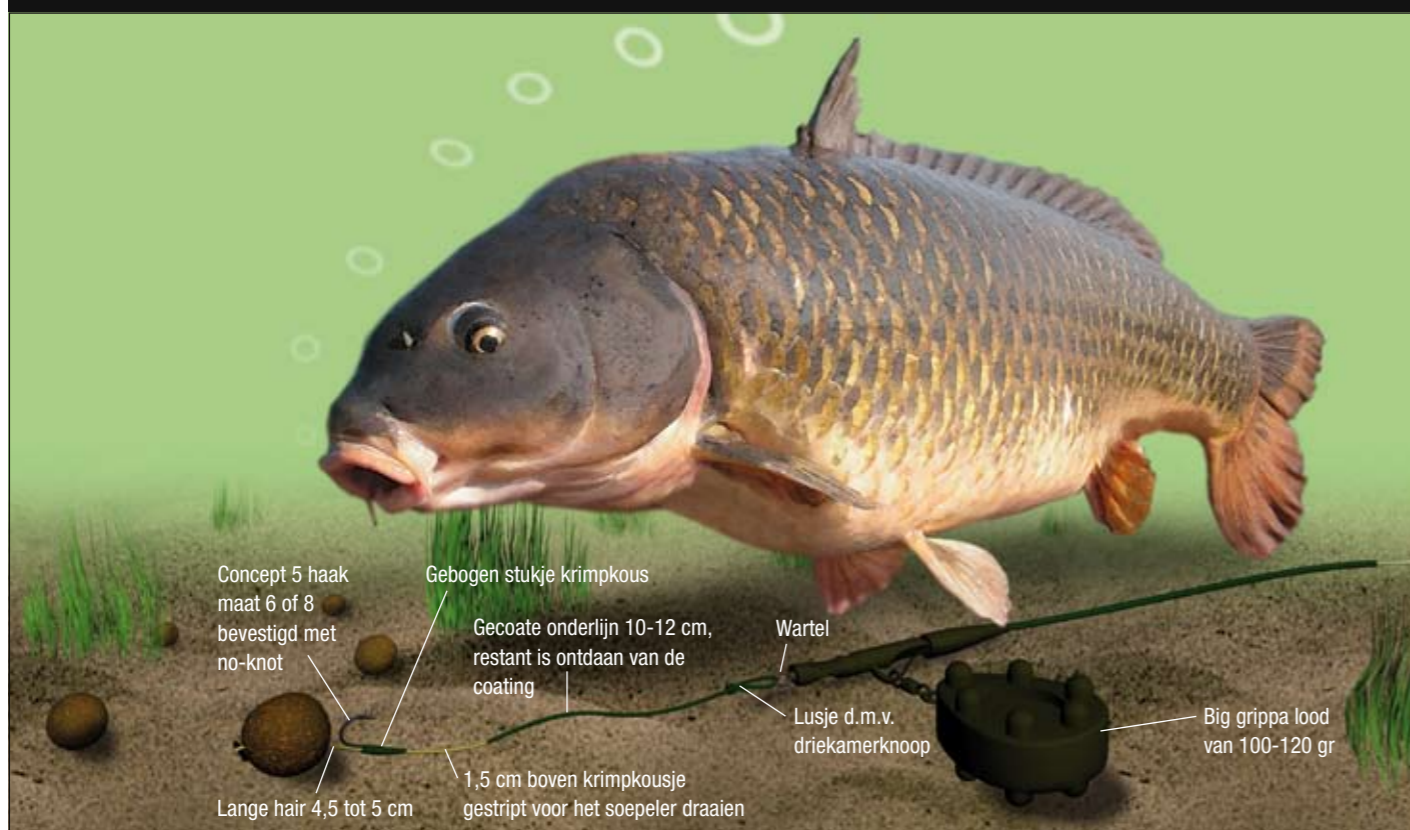
AAN DE SLAG

Het is voorjaar en het gaat nu echt beginnen: de karper is gearriveerd in de ondiepe zones langs de oevers. Het lokaliseren is nu vrij gemakkelijk. De karpers rollen, springen, wapperen met hun staarten en veroorzaken boeggolven vanuit de kant als je weer eens (per ongeluk en uit enthousiasme natuurlijk) te luidruchtig aan komt stampen. Instant vissend met blikmaïs (nog altijd een aas van formaat) kunnen we nu een behoorlijke potje breken. Het voeren op de makkelijk bereikbare stekken kun je beter achter-

Gebruik een grote, dikke onthaakmat.

MICHEL'S GROOT WATER RIG

Spiegels zijn absoluut in de minderheid, maar zeker ook aanwezig.

wege laten. De kans is groot dat je voerplek door een onwetende collega-karpervisser wordt afgeroomd. Dit is zonde van je tijd, geld en de mogelijke frustratie. Op de moeilijk bereikbare stekken loont het wél de moeite om met boilies voor te voeren. Zo kun je ook de wat grotere exemplaren op je onthaakmat krijgen.

VERSPREID VOEREN

Grote hoeveelheden voeren is niet noodzakelijk. Een vaste frequentie in het voeren wel! Voer daarbij heel verspreid, bijvoorbeeld over een gebied van 150 bij 80 meter óf om de 5 tot 10 meter een handje boilies in de kantstrook. Met deze manier van voeren laat je meerdere karpers met je boilies in aanraking komen. De samenstelling van je boillies hoeft niet al te ingewikkeld te zijn. Hoe aantrekkelijker de boilies, des te eerder de brasem en de winde ze vinden. En 20 tot 25 nachtelijke witvisaanbeten zijn natuurlijk geen pretje. We komen immers voor de grootwaterbiggen! Een ware trekpleister voor karpers vormen mosselbanken. Mocht je een mosselbank hebben gevonden, vis en voer er dan zo'n 10 tot 20 meter voor of naast. Open een snackbar en bied naast de met natuurlijk voedsel gedekte tafel de gemakkelijke en snelle boiliehap aan. Bijkomend voordeel van het naast of voor een mosselbank aanbieden van je haakaas, is dat je hoofdlijn vrijwel nooit met die vlijmscherpe mosselschelpen in aanraking komt. De kans op lijnbreuk is dan veel kleiner. Houd er verder rekening mee dat palen en andere obstakels vaak begroeid zijn met de scherpe driehoeksmosselen.

LOKALISEREN = VANGEN

In het algemeen kun je stellen dat het grootste probleem op groot water het vinden van de vis is. Heb je daar eenmaal wat inzicht in gekregen, dan zul je merken dat zelfs de vangsten te beïnvloeden zijn. Je vangt grotere aantallen, of minder, maar gemiddeld wat zwaardere, vissen. Uiteraard zijn veel van de in dit artikel geschetste situaties te vertalen naar de meeste andere grote waterpartijen in Nederland. Doe hier je voordeel mee. Onthoud het motto voor karpers op groot water: lokaliseren en houd het simpel. Succes zal dan niet lang uitblijven. Degenen bij wie ik de grootwatervrees weg heb kunnen nemen en enthousiast heb gemaakt voor het vissen op groot water, wens ik daarbij veel succes! ■

Een stevige rodpod is een must bij de basaltkeien oevers.

VOORJAAR: OEVERZONES

In april en mei stijgt de watertemperatuur door de in kracht toenemende zonnestralen. Hierdoor komt het bodemleven weer op gang - in de ondiepere kantstroken sneller dan in de diepere waterlagen. Vanaf begin april zal dit ontluikende bodemleven voor de karper de aanleiding zijn om deze ondiepere kantstroken te bezoeken. Dit om zijn kostje bijeen te scharrelen en krachten op te doen voor het jaarlijkse paai-feest. Omdat de karper in het voorjaar veelal in de directe nabijheid van de oever verblijft, liggen hier onze kansen om op groot water de vis snel te lokaliseren. Als we onze doelgroep eenmaal gevonden hebben, is het alleen nog maar een kwestie van je aasje op deze plek aanbieden. De eerste grootwaterkarper zal zich niet lang daarna melden.

ZOMER: WIERVELDEN

In de zomer kan het wadend vissen met je penhengel tussen de wiervelden fantastische sport opleveren. De in het wier luerende karper kun je vaak tot op enkele meters afstand benaderen. Bied een vlok, trosje wormen dan wel maden of een paar maïskorrels voor zijn bek aan en terwijl de adrenaline pompt kan het wachten beginnen. Het is prachtig om te zien hoe de vis zich langzaam in beweging zet, het aangeboden aasje naar binnen zuigt en direct na de ferme aanslag het water vlak voor je voeten laat ontploffen. Vergeet ook niet om eens op een zwoele zomeravond of -nacht bij de verlaten stranden een sessie te plannen. De overdag door de badgasten omgewoelde bodem werkt als een magneet op karper. Fraaie vangsten zijn hier zeker mogelijk!

HERFT EN WINTER: HAVENS

In de herfst zijn de dijken aan de buitenzijde van de (jacht)havens, zeker waar de vaargeul binnen werpbereik ligt, meer dan de moeite waard. Tegen het eind van de herfst en begin van de winter kun je nog een mooie slag slaan in de haveningang of wat meer de haven in. Gedurende de winter is het in de jachthavens heerlijk rustig. Daar kun je met enige regelmaat nog een karper verleiden tot het verorberen van het door jou aangeboden haakaasje.